

[Thestrup.]

hævet huslejestoppet, selv om de har adgang til det, i alt fald ikke større vanskeligheder, end at de kan overvindes. Men for hovedstadsområdet og for visse større byer foreligger der vanskeligheder, og vi er ganske klar over, at afviklingen her må ske gradvis. Vi har nævnt en årlig forhøjelse på 5-10 pct. Der er jo sket en forhøjelse af ejendommenes udgifter, således som den højtærede minister selv omtalte, såvel til administration som til vedligeholdelse. Det er ikke rimeligt, at dette ikke bliver dækket.

Må jeg til slut citere to udtalelser, som viser, hvor stærkt spørgsmålet om en tilbagevenden til en fri markedsøkonomi også på boligområdet erkendes som en nødvendighed.

I indbydelsen til den nordiske boligkonference, som Socialpolitisk Forening lod afholde på Hindsgavl forrige sommer, hed det f. eks., at der i mange lande er ved at ske en omvurdering af boligpolitikens mål og midler.

Jeg beder om tilladelse til at citere følgende:

„Der indledes en liberalisering af huslejemarkedet, finansieringen af nybyggeriet overgår til det private kapitalmarked, og staten koncentrerer sine ressourcer om støtten til de befolkningsgrupper, der har et særligt socialt behov. Det bliver i fremtiden i højere grad den betalingsdygtige efterspørgsel end administrative og politiske beslutninger, der bliver afgørende for boligproduktionens størrelse og fordeling.“

Dernæst en udtalelse fra FN's økonomiske kommission for Europa, hvor boligsituationen i Vesteuropa beskrives på følgende måde:

„De vesteuropæiske lande prøver at komme bort fra huslejerestriktioner og stor statsstøtte til boligbyggeriet for at nå frem til en mere naturlig afbalanceret økonomi inden for boligsektoren. Det er således karakteristisk for den officielle boligpolitik i Vesteuropa, at myndighederne søger at bringe boligsektoren på linje med de øvrige sektorer inden for det økonomiske liv.“

Hvis den høje regering vil holde os uden for denne udvikling, tror jeg, den kommer til at gribe fejl. Men jeg forstod den højt-

ærede statsministers og den højtærede boligministers udtalelser således, at man indser nødvendigheden af at gå ind i denne udvikling. Jeg er ikke helt klar over — det må jeg erkende — hvordan jeg skulle forstå den højtærede boligministers tale, om vi skal have en tilbagevenden til restriktionerne, eller om den højtærede boligminister ville forhandle, naturligvis ikke om fuld afvikling af dem — det er der vel ingen der tænker sig — men om at gå i retning af en frigørelse. Selv om det blev forsigtige og små skridt, vi tog, tror jeg, det ville være meget gavnligt, om vi snarest begyndte at gå i den rigtige retning.

Jeg fik i morges tilsendt fra dagbladet Informations redaktion et eksemplar af bladet for den 24. januar — altså i går — der indeholder en artikel om denne debat, og artiklen havde til overskrift: „Folketingsdebat skaffer ingen tag over hovedet“. Det er naturligvis rigtigt, at debatten som sådan herinde ikke skaffer nye boliger; der er ikke nogen, der bliver bedre stillet af, at vi holder en debat, hvis ikke den får følger, men jeg vil gerne ende med indlæg med at sige: lad os prøve, om vi ikke med udgangspunkt i denne debat kan skaffe nogle flere tag over hovedet.

Axel Ivan Pedersen: Boligproblemet har indtaget en fremtrædende plads blandt de problemer, der gennem det sidste par år har været stærkt diskuteret i offentligheden, i dagspressen og i tidsskrifter. Dette indebærer i sig selv et bevis for, at der her findes et område, hvor der, set fra et samfundsmæssigt synspunkt, er noget, der trænger til at ændres. En første betingelse for muligheden af ændringer i de bestående forhold ligger i en åben diskussion om problemerne, og en sådan er der øjensynlig skabt mulighed for ved denne forespørgselsdebat, der som bekendt er kommet i stand på venstres og det konservative folkepartis foranledning.

Idet jeg går ud fra — og jeg synes også, at den ærede ordfører for forespørgerne har lagt det op på en sådan måde — at man fra disse partiers side tilstræber en positiv indsats i debatten, d. v. s. en saglig drøftelse af problemerne med konstruktive tanker, har jeg forhåbentlig god grund til at takke de to partier for deres initiativ. Jeg siger dette, fordi jeg synes, at den offentlige de-